

Sygn. akt IV KO 8/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 22 lutego 2018 roku
w sprawie **J. R.**,
oskarżonego o przestępstwo z art. 160 § 2 k.k.
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w D.,
z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w D. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy J. R., oskarżonego o przestępstwo z art. 160 § 2 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na treść art. 37 k.p.k. W pisemnych motywach wniosku wskazał, że Sądowi Rejonowemu w D. przekazano niniejszą sprawę postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 grudnia 2017r., na mocy którego od rozpoznania sprawy J. R. wyłączeni zostali sędziowie sądu właściwego miejscowo, którym był Sąd Rejonowy w S.. W toku procedowania wnioskujący Sąd stwierdził, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy poza [...] okręg sądowy, wskazując, że oskarżony jest ojcem sędziego M. R. będącego wiceprezesem Sądu Okręgowego w K. i zarazem sędzią Wydziału VII Karnego Odwoławczego, w którego okręgu położony jest Sąd Rejonowy w D., natomiast żona oskarżonego jest biegłym sądowym psychologiem i współpracuje z sądami

mającymi siedzibę na obszarze właściwości Sądu Okręgowego w K.. Zdaniem Sądu wnioskującego, rozpoznawanie sprawy w tym układzie procesowym przez tenże Sąd byłoby niewskazane, gdyż wywołałoby wątpliwości co do rzetelności i bezstronności orzekania w tym procesie zarówno u stron, jak i osób postronnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywę Sądu Rejonowego w D. należało uznać za zasadną.

Nie ulega wątpliwości, że skorzystanie z właściwości delegacyjnej sądu, na podstawie art. 37 k.p.k., może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy przemawiają za tym szczególne względy związane z „dobrem wymiaru sprawiedliwości”. W doktrynie i w orzecznictwie panuje ugruntowany pogląd, że przepis ten określa wyjątek od zasady orzekania przez sąd miejscowo właściwy między innymi w sytuacji występowania okoliczności, które mogą stwarzać przekonanie społeczne (także niezasadne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (zob. post. SN z dnia 13 lipca 1995r., III KO 34/95). Fakt, że oskarżony jest spokrewniony z pracownikami wymiaru sprawiedliwości w okręgu [...], przy czym syn J. R. jest wiceprezesem i zarazem sędzią Sądu instancyjnie nadrzędnego nad Sądem wnioskującym, zaś żona oskarżonego jest biegłym psychologiem współpracującym z sądami w [...] okręgu sądowym, w tym z Sądem Rejonowym w D., mógłby, w przekonaniu Sądu Najwyższego, wzbudzić przeświadczenie o braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy tegoż oskarżonego zarówno u stron procesu, jak i opinii publicznej - przez którykolwiek Sąd niższego rzędu należący do właściwości okręgu Sądu Okręgowego w K.. Jednocześnie wskazać należy, że zewnętrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących wywoływać zagrożenie formułowania opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy (zob. post. SN z dnia 24 maja 2013r., II KO 23/13).

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty Sądu Rejonowego w D., uznać należało, że sprostano obowiązkowi wykazania okoliczności przemawiających za tym, iż w niniejszej sprawie dobro sprawiedliwości wymaga przełamania konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, przenosząc rozpoznanie sprawy poza obszar Apelacji [...].

aw